

Dato: 6. desember 2019 Fra/til: 1215-1415

Referent: Emma Helen Rasmussen Møteleder: Anniken Hauglie

Saksnr.: 11/2714

Til stede: Statsråd Anniken Hauglie, ASD
Statssekretær Guro Angell Gimse, ASD
Leni Buljo Hemminghytt, KREM Kreativt og Mangfoldig arbeidsliv
Johan Lothe, Wayback
Fredrik Nilsson, RIO
Nasreen Begum, Bydelsmødre
Olav Strømmen, Velferdsalliansen
Ellen Bachmann, Batteriet Oslo
Tea Skogsrud, Batteriet Oslo
Vibeke Trålim, ASD/Velferdspolitisk avdeling
Marte Kristine Bjertnæs, ASD/Arbeidsmarkedsavdelingen
Emma Helen Rasmussen, ASD/Velferdspolitisk avdeling

Fraværende:

Kopi:

Referat fra møte 6. desember 2019 i Kontaktutvalget mellom regjeringen og representanter for sosialt og økonomisk vanskeligstilte

1. Velkommen og innledning

Statsråd Anniken Hauglie ønsket velkommen til møte i Kontaktutvalget, og det ble tatt en presentasjonsrunde rundt bordet. Hun orienterte kort om EØS-saken, understreket at det er en veldig alvorlig sak og at hun nå er opptatt av å rydde opp for de som er berørt av saken og å komme til bunns i hvordan dette kunne skje.

2. Orientering om inkluderingsdugnaden

Statsråden orienterte om status for inkluderingsdugnaden. Hun understreket at inkluderingsdugnaden er et av regjeringens største og viktigste prosjekter, og at staten selv har sett et mål om at 5 pst. av de ansatte skal være fra inkluderingsdugnadens målgruppe. Dette er et ambisiøst mål og det er fortsatt en betydelig vei å gå for å nå det. Kvalifikasjonsprinsippet i staten kan gjøre det krevende for personer i målgruppen å nå opp i konkurransen. Kommunal- og moderniseringsdepartementet har høsten 2019 hatt på høring flere forslag til endringer i forskrift til statsansatteloven, og endringer er trådt i kraft fra 1.1.2020. Blant disse ble muligheter for moderat kvotering av personer med hull

i CV-en og utvidelse av ordninger med å innkalle en person fra inkluderingsdugnadens målgrupper til intervju nevnt. Statsråden understreket at det også handler om vilje til å se muligheter, og at både lærling- og traineestillinger er mulige veier for å "teste ut" kandidater. Det ble imidlertid fremhevet at målet for inkluderingsdugnaden er å få til ordinære ansettelser.

Hun fremhevet inkluderingsdugnadens tre hovedpilarer. Det første er tiltak rettet mot arbeidsgivere som vil ansatte fra dugnadens målgrupper. Regjeringen har bl.a. forenklet lønnstilskuddsordningen ved å gjøre den lettere og mindre byråkratisk, og legger til rette for økt bruk av mentorordningen. Den andre pilaren i inkluderingsdugnaden er å videreutvikle samarbeidet mellom helse og arbeid og forbedre tilbudet om arbeids- og helsemessig oppfølging. Her styrker regjeringen blant annet individuell jobbstøtte-tiltakene i NAV. Den tredje pilaren er å bedre opplæringsmulighetene for de som mangler kvalifikasjoner som etterspørres i arbeidsmarkedet. En veldig stor andel av personer som oppsøker NAV har grunnskole som høyeste utdanning, og kompetanse er ofte den største utfordringen. Regjeringen har derfor endret opplæringstiltakene i NAV slik at man nå lettere kan få opplæring utover ett år og at flere kan få tilbud om å gjennomføre fagopplæring. Dette er viktig fordi man ser stor etterspørsel etter fagutdanning i arbeidsmarkedet.

Regjeringens bevilgning på 125 mill. kroner til inkluderingsdugnaden styrkes med om lag 50 mill. kroner i 2020.

Statsråden orienterte om at det planlagte toppmøtet om inkluderingsdugnaden 8. november dessverre måtte avlyses, da EØS-saken da antakeligvis ville tatt vekk fokus fra temaet. For å sikre et toppmøte der man kan diskutere inkluderingsdugnaden, ble det derfor utsatt til 3. februar. Hauglie syntes det var leit at arrangementet måtte utsettes, da hun hadde sett frem til toppmøtet.

3. Innlegg v/Samarbeidsforum

Varig arbeid som målsetning i inkluderingsdugnaden v/Leni Buljo Hemminghytt (KREM)
Hemminghytt startet med å fortelle at hun nylig hadde vært på regjeringens seminar om morgendagens arbeidsliv, der finansminister Siv Jensen innledet med å snakke om at utfordringene i velferdsstatens bærekraft påvirker oss allerede nå. Dette gjør det til et spesielt stort problem at mange står utenfor, ettersom tre fjerdedeler av vår nasjonale rikdom er menneskelig kapital. Hemminghytt understrekte at selv om inkluderingsdugnaden og lignende tiltak er bra, er det ikke nok. Hun påpekte også at tiltak som ikke virker kan gjøre vondt verre.

Hemminghytt reflekterte så rundt begrepet dugnad, og at dugnad kjennetegnes av midlertidighet og frivillighet. Hun mente derfor at man i forbindelse med inkluderingsdugnaden må sørge for å satse på tiltak som virker på sikt. Et flott tiltak er endringen i opplæringsloven som åpner for å ta fagbrev på jobb. I KREM er det fokus på nettopp fagbrev fordi man ser at varig arbeid ikke er en naturlig etterfølger av tiltakene som nå finnes. Fagbrev er en god løsning for innpass i ordinært arbeid, og nå er det

kortere vei til fagbrevet enn tidligere. Dette må derfor tas i bruk oftere og legges til rette for.

Hemminghytt fortsatte med å snakke om at løpet etter praksisplass, som har vært nevnt før i dette forumet, er en veldig usikker situasjon for de det gjelder. Det kan riktignok være viktig for noen grupper, men hun understrekte at vi som samfunn bør ha større ambisjoner enn som så. KREM snakker mye med kvinner med minoritetsbakgrunn, og for mange av disse er det et generelt problem at bedrifter ansetter mange på praksisplasser, men at dette ikke fører til ordinært arbeid. Hun fortalte om en OXLO-konferanse hun nylig var på, som var en konferanse for og av kvinner med minoritetsbakgrunn. Der ble det enda tydeligere at det er veldig mange med store ressurser som vi trenger og etterspør, og som ikke blir utnyttet.

En rapport fra Riksrevisjonen viste at, tross tiltak fra regjeringen, har det ikke lyktes å få flere i arbeid. Ansvarlige myndigheter samarbeider for lite, og KREM etterlyser tiltak som fungerer for brukerne. Dette førte Hemminghytt til introduksjonsprogrammet, hvor målet er at 70 pst. skal være i arbeid eller utdanning etter ett år. Statssekretær Tom Erlend Skaug i Kunnskapsdepartementet har foreslått at fagbrev kan være en del av introduksjonsprogrammet, noe som er bra. "Med en gang" er mulig for mange, og krav til norskkunnskaper kan i mange tilfeller være en barriere som ekskluderer mennesker som kan og vil være i arbeid. Man lærer mye mens man er i jobb. Videre må norskopplæringen forbedres og det bør stilles høyere krav til norsklærere.

Hemminghytt trakk også frem at sosiale entreprenører kan fungere som et bindeledd mellom målgruppene og bedriftene. Det kan også andre organisasjoner som f.eks. Bydelsmødrene. Sosiale entreprenører er ofte flinke til å rekruttere grupper som man ikke ellers hadde fått tak i og er gode på å samarbeide med NAV. Slik kan det bli gode samskappingsprosjekter mellom flere aktører. KREM har koblet seg på Læringskompaniet som aktør. Det nasjonale TUKI-prosjektet (tilskudd til utvikling av kommunale integreringstiltak) har flere samarbeidsprosjekter. Blant annet kan en person i en lærlingsstilling få lønn og en mentorordning, og kan etter lærlingperioden få tilbud om fagbrev i bedrift.

Domfelte og rusmisbrukeres vei inn i arbeidslivet v/Johan Lothe (Wayback) og Fredrik Nilsson (RIO)

Johan Lothe begynte sin presentasjon med å fortelle at personer som har vært i behandling for rusavhengighet og personer som har vært i fengsel er overlappende grupper, og at Wayback og RIO derfor ønsket å holde en felles presentasjon. De ønsket først å kommentere på det som organisasjonene synes er positivt. Det er positivt at personer med hull i CV-en er en prioritert gruppe i inkluderingsdugnaden, og i Wayback har man allerede sett resultatene av det – bedrifter ringer gjerne til organisasjonen for å etterspørre en person med hull i CV-en. De ønsket også å si at samarbeidsprosjektet "Vi inkluderer!" er et godt tiltak, og at det er bra at unge under 30 som ikke har videregående utdanning prioriteres.

Så til utfordringene. Siden Norge er et land med generelt lav arbeidsløshet, er den gruppen som står utenfor gjerne en krevende gruppe. Det er manglende koordinering av offentlige tiltak, noe som er til hinder for at de blir gode. Det er videre lite fleksibilitet og for lite skreddersydd. Lothe ønsket å formidle at for personer som har stått utenfor, medfølger det ofte mye skam, blant annet på grunn av manglende erfaringer og holdningene rundt det i samfunnet. Han etterlyste også mer psykososial innsats i arbeid med disse gruppene, som i dag er manglende. Dersom man har stått utenfor lenge er det gjerne ikke bare arbeidsdagen man trenger hjelp til, men også bistand til å kunne takle familie, bolig, og rus på en bra måte. Av de som står utenfor, er det også mange som mangler rett kompetanse – derfor er økt fokus på fagbrev veldig positivt.

Lothe ønsket så å snakke om de sårbare overgangene, for eksempel fra (rus-)behandling eller fengsel og tilbake til samfunnet. Mange vil trenge bistand til å takle gjeld og økonomi, bolig, DPS, familie, jobb mv. Han understrekte viktigheten av at man må se hele mennesket, og ikke bare arbeid, for overgangene skal gå bra. Han ga så et eksempel med en ungdom som hadde vært i kontakt med Wayback. Etter å ha startet i jobb, fikk han tilbakefall og tok en rusoverdose. Han ønsket ikke å dra tilbake til samme jobb og følte seg motløs. Ruskontakten hans i hjelp fulgte ham godt opp og så hele mennesket, og sørget for å koordinere slik at denne personen fikk et nytt tiltak. Slike koordinerende kontakter som kan bistå er veldig bra. I Wayback er det også mange med minoritetsbakgrunn, og mange som har traumer fra f.eks. krig eller farlig reise. Disse trenger ekstra tiltak, i dag får de ikke god nok forberedelse for å kunne stå i arbeid.

Lothe understrekte at uføretrygdede er en enorm ressurs. Mange blir uføre i vanskelig overganger og trenger inntektssikring. Han fortalte at ordningene burde forbedres, inkludert refusjonsordningen og lønnstilskudd. Fortsatt bevilges lønnstilskudd til tre måneder av gangen, noe som gir uforutsigbart både for arbeidsgiver og arbeidstaker. Arbeidsgiver blir heller ikke godt nok fulgt opp, og det er behov for mer støtte til arbeidsgiver i deres spørsmål. Det er også flere utfordringer for personer som har vært utenfor, som arbeidsgiver trenger å være obs på, herunder kulturforståelse, stammespråk på arbeidsplassen osv.

For arbeidssøkeren selv kan det være vanskelig å forstå de ulike NAV-tiltakene. Det kan videre være vanskelig å finne seg til rette på en ny arbeidsplass, og man vil gjerne ha behov for ekstra bistand. Det er viktig å huske på at dette gjelder mennesker som er i sårbare overganger. En mentorordning kan derfor være et godt tiltak, både for arbeidsgiver og arbeidstaker. For arbeidsgiver kan det handle om å bli støttet i ulike situasjoner. Mange lurer på hvor mange krav som skal stilles til arbeidstaker, og til hvordan de kan få dem til å føle seg velkommen og formidle bedriftskultur. For arbeidstaker kan det handle om at man har manglende arbeidserfaring, og derfor trenger mer selvtillit på grunnleggende ting. Hvordan fungerer det med lønnsutbetalinger, feriepenger og refusjoner? Disse tingene kan være vanskelig å forstå for folk. Mange ulike personer kan være mentor – både pårørende, brukerorganisasjoner, NAV-kontakter og innleide samarbeidspartnere kan fylle denne rollen.

Tap av velferdsordninger er også en bekymring for personer i disse sårbare overgangene. Det er derfor viktig å skape trygghet på vei ut. For mange er det en vanskelig avgjørelse å prøve seg i jobb, og folk kvier seg. Det kan føles utrygt. Dette blir ikke bedre av at noen tiltak man kan være på også må bli supplert av økonomisk sosialhjelp. Det kan være en uforutsigbar periode når man skal ut i jobb.

Lothe ønsket også å nevne at man i soningsløpet kan gjøre mer for å forberede innsatte for å komme tilbake til arbeidslivet. NAV i fengsel og arbeidsavklaring mens man soner er bra. Det er også en fordel om man kan få kompetansebehov dekket i fengsel, derfor er det viktig med samarbeid mellom arbeid og skole i fengsel.

Presentasjonen ble avsluttet med en oppfordring. 99 prosent av bedrifter i Norge er små og mellomstore bedrifter. Disse har gode muligheter for å inkludere, og bør gjøre det. Videre er Wayback og Rio veldig positive til inkluderingsdugnaden, men ønsker en bredere og bedre markedsføring av tiltakene i den.

Inkluderingsdugnaden – hvem skal omfattes av tiltakene? v/Nasreen Begum (Bydelsmødre)

Nasreen Begum begynte med å stille spørsmål med hva som menes med "hull i CV-en" i forbindelse med inkluderingsdugnaden. Hun kommenterte så på at hun ikke ser innvandringsgrupper nevnt, selv om man ser at det er behov for at enkelte innvandrere trenger ekstra hjelp når det kommer til å komme i arbeid. Som Statsminister Erna Solberg har sagt, setter ikke regjeringen Inkluderingsdugnaden i gang for å være snille, men fordi det er sløsing med ressurser når folk som kan og vil arbeide lever på trygd. Samfunnet går glipp av viktige ressurser, og det er stort uutnyttet potensiale i innvandrerbefolkningen.

Det er viktig å arbeide med denne gruppen både på grunn av verdien de skaper som arbeidstakere, men også for å forhindre utenforskap. Sysselsettingsgraden er lavere for personer med innvandringsbakgrunn fra Afrika og Asia enn fra majoritetsbefolkningen, noe som tyder på at enkelte innvandrere har behov for å omfattes av inkluderingsdugnaden.

Bydelsmødre jobber med å få kvinner med minoritetsbakgrunn til å bruke egne ressurser. I organisasjonen er det både personer med lav kompetanse og som kanskje er hjemmевærende, men også personer med høy formell kompetanse. Bydelsmødrene har blant annet hjulpet hjemmевærende kvinner med å komme i arbeid og lære seg norsk. De henviser også ofte til NAV. Når organisasjonen snakker med kvinnen det gjelder, pleier de å fylle ut skjema på mobil slik at de kan lage statistikk av det for bydel, bakgrunn mv. Dette er også nyttig for å sørge for at bydelen også kan sette mer penger til der det trengs.

Begum fortalte så om at hun har erfaring fra 23 års frivillighet i bydelen sin og 10 år i Groruddalssatsingen med kvinner og barn. Det hun har erfart er at det er mange kvinner som er ressurssterke, men at de likevel står utenfor arbeidslivet og er hjemmевærende. Mange har mistet selvtillit og vet ikke hvordan de kan bruke ressursene sine.

Bydelsmødrene bidrar her ved å skape et rom der kvinner kan hjelpe hverandre og bygge opp selvtillit. Det er også et sted der man kan få attest, slik at man etterpå kan få seg jobb. Bydelsmødrene ser at i gruppene det gjelder har alle lyst til å jobbe, men at de ikke vet hvordan de kan bruke ressursene som eksisterer. Spørsmål som dukker opp er blant annet "hvordan skal jeg ta kontakt med NAV?" og "hva skal jeg si?" Mange er bekymret for tanken om å komme seg ut i arbeid, og trenger støtte. Gruppen har gjerne manglende tillit til det offentlig.

Likevel er denne gruppen også ressurssterk – blant annet sitter de på interkulturell kompetanse som bydelene trenger. Mange trenger støtte og rollemodeller som ligner på dem og som kan vise at de også kan. Det er derfor viktig å ha lokale støttetiltak og noen som motiverer en til å ta imot støtte til å komme seg ut i arbeid. Mange kvinner som har blitt veiledet av Bydelsmødrene, har fullført videreutdanning, tatt fagbrev og fått fast jobb. Bydelsmødrene ønsker derfor mer målrettede tiltak for innvandrerkvinner som trenger mer hjelp, og vil ha det med i inkluderingsdugnaden.

Samspill med offentlige ytelser, og behov for styrket informasjonsflyt og oppfølging i Nav v/Olav Strømmen

Strømmen startet sitt innlegg med å si at Velferdsalliansen ønsker mer informasjonsflyt og koordinering av tjenester i NAV. Velferdsalliansen er i utgangspunktet positive til intensjonen bak inkluderingsdugnaden og mange av tiltakene som legges frem. Likevel savner de litt mer konkret informasjon om de ulike tiltakene og om hva som er iverksatt inntil nå, og de ønsker at denne informasjonen skal gjøres lettere tilgjengelig. Spesifikt lurte de på om hvor mange ekstra stillinger individuell jobbstøtte styrkes med når inkluderingsdugnaden øker pengesatsingen. Strømmen ønsket også en oversikt om eventuelle ytelser som kan ha kontraproduktive effekter for inkluderingsdugnaden, for eksempel ved at personer som kommer i jobb kan miste sin rett til statlig og kommunal bostøtte.

Strømmen fortalte så at for de som mottar sosialhjelp kan det å komme seg videre være vanskelig. Fattigdom og usikkerhet med å være i den situasjonen kan gjøre det vanskelig for mottakere å komme seg videre og i jobb. Mange opplever oppfølgingen som dårlig eller fraværende. Dette gjør at økonomisk sosialhjelp nærmest blir en permanent ytelse, noe som er stikk i strid med intensjonen.

Velferdsalliansen mener at regjeringen bør se på tiltak som sikrer at folk kommer fortere vekk fra sosialhjelp og inn i andre ordninger som gir økonomisk trygghet og stabilitet. Økonomisk trygghet er bra for inkludering, da det fjerner angst knyttet til primærbehov. Videre vet folk ikke hvor de skal gå når en ytelse faller bort, og de har gjerne ikke informasjon om hvilke ytelser og tjenester man kan få hos NAV. En videre bekymring er at informasjon ikke automatisk blir videreformidlet dersom det er bytte av veileder. Dette tyder på at samordningen i NAV må bli bedre, og at informasjonen fra NAV til bruker må forbedres. Det må tas hensyn til at forskjellige mennesker trenger forskjellig type oppfølging, og de som jobber trenger nok tid til hver bruker.

Velferdsalliansen hadde til slutt noen kommentarer til konkrete tiltak i inkluderingsdugnaden. Strømmen understrekte at individuell jobbstøtte er et godt tiltak, og kommenterte at elementer av dette burde være mulig å overføre til andre grupper, herunder innvandrere og personer med funksjonsnedsettelse. Videre kommenterte han at det er supert at lønnstilskudd skal bli enklere å bruke og skal satses mer på. Likevel ser man at folk på lønnstilskudd blir utnyttet som billig arbeidskraft, og spørsmålet blir derfor om hvilke konkrete grep som kan tas for å unngå utnyttelse.

4. Dialog

Statsråd Hauglie takket så for gode innlegg og inviterte til dialog. Hun ønsket først å kommentere Velferdsalliansens innspill om utnyttelse av lønnstilskudd. Her kommenterte hun at akkurat for lønnstilskudd er dette et mindre problem, da det i utgangspunktet er et krav om at det ansettes, men at problemer med utnyttelse er noe man ser mye når det kommer til arbeidstrening. Hauglie fortalte at hun har snakket en del med NAV om dette, og om hvordan forebygge utnyttelse. NAV er også opptatt av dette, og forsøker å luke ut de useriøse aktørene. Johan Lothe fra Wayback kommenterte at organisasjonen har andre erfaringer og at de fortsatt ser mye utnyttelse på dette området. Marte Kristine Bjertnæs fra ASD kommenterte at det nå har kommet klarere regler, og at virksomhetene må avklare formålet med arbeidstrening og/eller praksisplan. Statsråd Hauglie kommenterte at dette er fortsatt noe man må ha fokus på, men at det også i noen tilfeller vil være slik at virksomheter ikke kan ansette, men kan være en arena for utprøving.

Statsråd Hauglie fortalte så om at det i senere år har vært en dreining i NAV mot arbeid og om at NAV skal bli bedre kjent med arbeidsgivere. Det fokuseres mer på kunnskap og kompetanse om lokalt arbeidsliv. Tidligere har man sett at dette samarbeidet ikke har fungert bra, og derfor styrkes jobbteamene i NAV.

Statsråden beveget seg så videre til IPS. Hun fortalte at IPS i utgangspunktet er et forsøk ulike steder i landet, og at om det skal rulles ut, bør det rulles ut ordentlig. Det er et veldig ressurskrevende tiltak, hvor det er et viktig aspekt at veilederne ikke har for mange klienter. Det er også en metode som har blitt brukt for flyktninger og andre som er utenfor den opprinnelige målgruppen. Hun fortalte at hennes inntrykk er at metoden har fungert veldig bra, særlig for syriske flyktninger. Dette er lovende da innvandrergupper er overrepresenterte blant befolkningen med lav sysselsettingsgrad. Dette gir flere ulemper, og innvandrere fra utenfor EØS er derfor en av målgruppene til NAV. Man ser at arbeidsløshet i denne gruppen går ned.

Hauglie sa seg videre enig i det som ble sagt i flere innlegg om at fagbrev kan gi varig innpass i arbeidsmarkedet. Hun ønsket også å kommentere på begrepet "hull i CV-en", og snakket om at det er lett å akademisere, men at regjeringen lenge har vært opptatt av problemstillingen med at mange har vært utenfor lenge og at det var behov for tiltak til denne gruppen.

Hun ønsket videre å kommentere på samtalen om introduksjonsprogrammet. Det har vært evaluert, og der kom det frem at det er veldig variert. Det har nå vært et forslag på høring om endring i introduksjonsprogrammet. Her er det blant annet strengere krav til resultater, ved at det fokuseres på nivå på norsk heller enn et spesifikt antall timer.

Ellen Bachmann ga uttrykk for at man savner den tverrdepartementale jobbingen, der man ser ting i sammenheng. Fredrik Nilsson fra RIO uttalte at organisasjonen ser en vanskelig balanse når overgangen fra stønad til arbeid blir komplisert, og at det kan bli en balansegang om man kan gå i jobb eller ikke. Hauglie kommenterte at man jobber med bedre samarbeid i NAV og bedre samordning internt. Hun understrekte at hun tror vi er på rett vei i å rydde opp i og bedre tiltak, men ting tar tid og det tar tid å få til vridningene.

Statsråden kommenterte at man ser at færre unge går på sosialhjelp og at flere fullfører skolen, og at dette er positivt. Erfaringen er at ting ikke kommer av seg selv. Strømmen ønsket å kommentere på HOLF-prosjektet (Helhetlig oppfølging i lavinntektsfamilier). Her ble det vist at det ikke var noen kortsiktig effekt av dette programmet, men det kan fortsatt hende at man ser effekter på sikt. Brukerne følte seg også bedre ivaretatt av en slik modell, og det er positivt i seg selv.

Statsråden ønsket så å kommentere på det om å ha med seg en støtte eller ressurs til NAV, og at det hørtes ut som at Bydelsmødrene var gode på å fungere som et bindeledd. Begum kommenterte at ressursene som finnes lokalt bør brukes. Fredrik Nilsson fra RIO kommenterte at i Kristiansand NAV brukte man gjerne A-larm (bruker- og pårørendeorganisasjon innen rusfeltet) som mentor og støtte. Lothe kommenterte at Wayback ofte fulgte med medlemmene til NAV, men at det også er et ønske at noen skal følge med videre inn i arbeidslivet, der trengs det bistand. Hemminghytt fortalte at siden sosiale entreprenører og innovatører ofte er etablert fra målgruppen, blir disse ofte rollemodeller som kan følge deltakerne i sitt løp. De er et godt bindeledd i et løp som ofte er vanskelig å gå alene.

Dette brakte statssekretær Gimse til å kommentere at Granavoldenplattformen nevner sosiale entreprenører flere ganger og understrekte viktigheten av at sosiale entreprenører generelt skal bli mye brukt. Hemminghytt fortalte om at mange sosiale entreprenører nå er samlet sammen i et senter for sosialt entreprenørskap og innovasjon. Det er et pool av ulike sosiale entreprenører som arbeider på ulike områder. Det fins flere av dette og det er en fin utvikling.

Lothe kommenterte at for ulike arbeidsmarkedstiltak må man også søke om supplerende sosialstønad for å få økonomien til å gå rundt. Dette er demotiverende i veien ut i arbeidslivet og vanskelig for de det gjelder. Bjertnæs fra Arbeidsmarkedsavdelingen i ASD ønsket å kommentere om lønnstilskudd, som ble tatt opp tidligere på møtet. Hun fortalte at lønnstilskudd gis for tre måneder av gangen, men at det ikke er bundet i noe regelverk. Det kan likevel være hensiktsmessig å ha det tre måneder av gangen som utgangspunkt. Velferdsalliansen spurte om det gjøres noe for å sørge for at det i større grad skal bli fast ansettelse etter lønnstilskudd, f.eks.

arbeidsgiveravgift og så videre. Statsråd Hauglie fortalte at det ikke vurderes redusert arbeidsgiveravgift, men at NAV inngår avtaler med enkeltbedrifter og bransjer om inkluderingsdugnaden. I noen tilfeller betyr dette konkrete krav eller måltall på dette.

5. Avslutning

Statsråden avsluttet med å si at arbeidet med inkluderingsdugnaden er en kontinuerlig ferskvare og er noe vi må jobbe med hele tiden. Hun fortalte videre at man ser at det er mange bedrifter som ønsker å være med på det, og at det derfor er viktig å sørge for at det ikke bare blir en hype og at engasjementet opprettholdes. Inntrykket er at privat sektor er gode på inkludere, og staten jobber selv med å oppnå målene i dugnaden.

Til slutt takket statsråd Hauglie for møtet og for gode innspill.